

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland och av vissa lagar som hänför sig till den föreslagna skogslagen och den föreslagna lagen om finansiering av hållbart skogsbruk samt till lag om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar i lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland, lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket, lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog, lagen om skogsvårdsföreningar samt renskötsellagen. Ändringarna anknuter i huvudsak till den regeringsproposition med förslag till skogslag samt till lagar om finansiering av hållbart skogsbruk och om ändring av 48 kap. 1 § 3 mom. strafflagen som är under behandling i riksdagen. Dessutom föreslås det att det skall stiftas en lag om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering och att den föreslagna lagen skall upphäva lagen om samägares av lägenhet deltagande i skogsförbättringsföretag.

I lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland föreslås närmast sådana ändringar som har samband med den föreslagna lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. Ändringarna gäller bl.a. allokering och återkrav av finansiering.

I lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering skall stadgas om de

förutsättningar under vilka de samägare som sköter en fastighet kan vidta en sådan åtgärd som avses i den föreslagna lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och i lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland.

De ändringar som föreslås i fråga om lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket har samband med den föreslagna lagen om finansiering av hållbart skogsbruk, som upphäver skogsförbättringslagen. Ändringarna gäller bl.a. laghänvisningar och stadgandena om återkrav.

Renskötsellagen föreslås bli ändrad så, att i lagen tas in en fullmakt för det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor, så att det vid behov kan utfärda allmänna föreskrifter om begränsning av rätten att låta renar beta i de skyddsskogsområden som avses i den föreslagna skogslagen. I fråga om de övriga lagar som nämns ovan föreslås stadgandena om ändringssökande bli ändrade.

Lagarna avses träda i kraft samtidigt med den skogslag och lag om finansiering av hållbart skogsbruk som föreslagits bli stiftade. I den proposition som gäller dessa föreslås att lagarna träder i kraft vid ingången av 1997.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	3
1. Nuläge och föreslagna ändringar	3
1.1. Lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland	3
1.2. Lag om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering	5
1.3. Lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket	7
1.4. Lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog	8
1.5. Lagen om skogsvårdsföreningar	8
1.6. Renskötselfagen	8
2. Propositionens ekonomiska verkningar	8
3. Beredningen av propositionen	9
4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	9
5. Ikraftträdande	9
6. Lagstiftningsordning	9
LAGFÖRSLAGEN	
1. Lag om ändring av lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland .	12
2. Lag om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering	15
3. Lag om ändring av lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket	17
4. Lag om ändring av 11 § lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog .	20
5. Lag om ändring av 9 § lagen om skogsvårdsföreningar	21
6. Lag om ändring av 1 § renskötselfagen	22
BILAGA	
Parallelltexter	
1. Lag om ändring av lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland .	23
3. Lag om ändring av lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket	28
4. Lag om ändring av 11 § lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog .	34
5. Lag om ändring av 9 § lagen om skogsvårdsföreningar	35
6. Lag om ändring av 1 § renskötselfagen	36

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland

I enlighet med lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland (1057/82), nedan *Lapplandslagen*, har i Lapplands län och Kuusamo kommun sedan 1982 genomförts en områdesplanering för skogsbruket och främjats iståndsättning av underproduktiva områden. Giltighetstiden för denna tidsbestämda lag har förlängts genom en lag som trädde i kraft den 1 mars 1995 så, att lagen gäller till utgången av 1998.

Riksdagen behandlar som bäst regeringens proposition med förslag till skogslag samt till lagar om finansiering av hållbart skogsbruk och om ändring av 48 kap. 1 § 3 mom. strafflagen (RP 63/1996 rd). För att Lapplandslagen och den allmänna lagen om finansieringen, dvs. den föreslagna lagen om finansiering av hållbart skogsbruk, nedan *den föreslagna finansieringslagen*, inte i onödan skall avvika från varandra, bör Lapplandslagen ändras så, att ändringarna träder i kraft samtidigt med den föreslagna skogslagen och den föreslagna finansieringslagen. Därför borde t.ex. stadgandena om allokering och återkrav av finansiering samt om ändringssökande ändras och kompletteras.

Enligt den gällande Lapplandslagen sköter skogsnämnderna de uppgifter som avses i lagen. Lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/95) trädde i kraft den 1 mars 1996. Av skogsnämnderna har bildats skogscentraler, som sköter de uppgifter på regional nivå som hänför sig till skogslagarna. Det föreslås sålunda att Lapplandslagen skall ändras så, att ordet "skogsnämnden" i lagens stadganden byts ut mot "skogscentralen".

I Lapplandslagens 1 § stadgas om de viktigaste grunderna för finansieringen. Det föreslås att 1 § 1 mom. ändras så, att till momentet fogas det preciserande begreppet "iståndsättningsarbeten", som används också i andra stadganden i lagen.

I 1 § 2 mom. hänvisas till skogsförbättringslagen (140/87). Eftersom den föreslagna finansieringslagen skall upphäva skogsförbättringslagen, föreslås det att hänvisningen

ersätts med en hänvisning till nämnda finansieringslag. Dessutom föreslås den sista meningen i momentet bli preciserad genom orden "planering och utförande".

I 1 § 3 mom. stadgas om en områdesplan. För iståndsättningsarbeten har dessutom planer gjorts åtgärdsvis. Det föreslås att stadgandet skall preciseras genom ett omnämnande av att en plan över iståndsättningsarbetena görs upp så som stadgas närmare genom förordning. Avsikten är att arbeten som avses i Lapplandslagen skall enligt vad som stadgas i förordningen kunna inbegripas i den fleråriga plan (*handlingsplan*) över en enskild markägares åtgärder som avses i den föreslagna finansieringslagens 3 § 2 mom. När arbetena finns med i en sådan handlingsplan, behöver ingen plan göras upp över den enskilda åtgärden. Enligt den föreslagna finansieringslagen skall huvudprincipen vara den, att markägaren i egenskap av mottagare av finansiering beslutar vem han skall ge i uppdrag att planera och utföra arbetet, ifall han inte gör det själv. Endast projekt för vård av skogsnaturen utgör ett undantag. Också i fråga om finansiering enligt Lapplandslagen skall den principen följas att finansieringsmottagaren själv beslutar om vem som skall planera arbetena och vem som skall utföra dem. Avsikten är att 7 § förordningen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland (211/95), nedan *Lapplandsförordningen*, enligt vilken de arbeten som avses i Lapplandslagen utförs på åtgärd av vederbörande skogsnämnd eller under dess tillsyn, skall upphävas.

Stadgandena i 1 § 4 mom. styr valet av och sättet att genomföra de arbeten som finansieras. Enligt stadgandena skall arbetena i första hand inriktas på de objekt som är de fördelaktigaste med hänsyn till virkesproduktionen, likväl med beaktande av förhållandena inom områdets olika delar samt miljövårds- och sysselsättningspunkterna. Företagen skall från ekonomisk och från natur- och miljövärdssynpunkt vara ändamålsenliga och de skall koncentreras så, att de kan genomföras på det ekonomiskt fördelaktigaste sättet. I analogi med principerna för den föreslagna finansieringslagen föreslås dessa stadganden bli kompletterade så, att också skogarnas biologiska mångfald be-

aktas i styrningen av arbetena. På motsvarande sätt som i fråga om den föreslagna finansieringslagen föreslås det att till stadgandena fogas också en fullmakt, enligt vilken det behöriga ministeriet i skogsbruksfrågor kan utfärda närmare allmänna föreskrifter om de allmänna krav som ställs på arbetena. Orden "arbetena för främjande av naturlig förnyelse och skogsodling" föreslås bli ersatta med ordet "iståndsättningsarbetena".

Det föreslås att till lagen fogas en ny 1 a § om vissa begränsningar som gäller finansieringen. I paragrafen skall stadgas om frågor som i princip är desamma som de som avses i den föreslagna finansieringslagens 4 § och 24 § 5 mom. Avsikten är att 1 § i Lapplandsförordningen skall ändras så, att den mening enligt vilken ett områdes underproduktion inte får bero på avverkning som utförts i strid med lagen om enskilda skogar (412/67) stryks.

I lagens 2 § sägs att en förutsättning för att medel för främjande av naturlig förnyelse och skogsodlingsarbete skall kunna beviljas är att jordägaren ansökt därom. Det föreslås att stadgandet skall ändras så, att det sägs att en förutsättning för att medel för iståndsättningsarbeten skall kunna beviljas är att markägaren ansökt därom. Dessutom föreslås det att till 2 § fogas ett nytt, förtydligande moment, enligt vilket det som i denna lag stadgas om markägare kan tillämpas även på dem som innehar en arrenderätt, nyttjanderätt som baserar sig på testamente, en efterlevande makes besittningsrätt, en sytning eller någon motsvarande rättighet som härstammar från en markägare. Stadgandet stämmer överens med principerna för den föreslagna finansieringslagen.

Vidare föreslås det att till 2 § skall fogas ett nytt moment, som innehåller en hänvisning till den föreslagna finansieringslagens stadgande om arbeten som finansieras inom ramen för program som delfinansieras av Europeiska unionen. För de åtgärder som avses i lagen skall sålunda stöd enligt lagen kunna beviljas i form av sådan nationell delfinansiering som programmen förutsätter. Utan hinder av vad som stadgas i lagen skall vid beviljandet av stöd för åtgärder som Europeiska unionen delfinansierar iakttas vad som i Europeiska gemenskapernas rättsakter bestäms eller vad som i beslut som Europeiska unionens institutioner har utfärdat med stöd av dem föreskrivs eller vad som i lagen

om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (1303/94) stadgas om förutsättningar för beviljande av stöd, om stödbeloppet samt om återkrav av stödet och andra villkor.

I 2 a § stadgas om återkallande eller ändring av ett finansieringsbeslut i vissa situationer där ett områdes användningsändamål ändras. Det föreslås att stadgandets ordalydelse skall ändras så, att den stämmer överens med formuleringen i motsvarande stadgande i 27 § i den föreslagna finansieringslagen.

I 4 § stadgas om påföljderna för försumelse av skyldigheten att ombesörja skötseln av ett område. Paragrafen föreslås bli ändrad så, att den stämmer överens med principerna för den föreslagna finansieringslagens 15 §, bl.a. i fråga om den tid som vårdskyldigheten varar, bestämmande av den tidpunkt då skyldigheten inträder och i fråga om den person som åläggs påföljderna. Samtidigt föreslås det att 3 §, i vilken vårdskyldigheten fastställs, skall preciseras så, att den tid som skyldigheten gäller nämns också i denna paragraf. I 4 § skall dessutom tas in en hänvisning till den nya 4 c § som föreslås bli fogad till lagen. Med tillämpning av 29 § i den föreslagna finansieringslagen kan sålunda finansieringsmottagaren påföras en påföljd av återkrav av stöd.

I 4 a § stadgas om påföljderna för att användningen av ett område som har varit föremål för iståndsättningsarbeten ändras. Denna paragraf föreslås bli ändrad så, att den stämmer överens med principerna för den föreslagna finansieringslagens 16 § vad beträffar den tid som vårdskyldigheten varar, bestämmande av den tidpunkt då skyldigheten inträder och den person som åläggs påföljderna.

Enligt 4 b § kan beslut fattas om att vårdskyldigheten skall upphöra i vissa exceptionella situationer, där iståndsättningsarbetet till väsentliga delar har mist sin betydelse. Det föreslås att till paragrafen skall fogas ett med 18 § 2 mom. i den föreslagna finansieringslagen överensstämmande nytt moment, enligt vilket skogscentralen kan befria en markägare från vårdskyldigheten också när markägaren, på grund av att skötseln och användningen av skogen inskränks av att områdets mångfald tryggas på det sätt som avses i stadgandet, har förlorat sina möjligheter att åtnjuta full ekonomisk nytta av det iståndsättningsarbete som utförts med

statligt stöd.

Det föreslås att till lagen skall fogas en ny 4 c §, i vilken hänvisas till 28 och 29 §§ i den föreslagna finansieringslagen. När ett stöd enligt Lapplandslagen dras in eller återkrävs, skall sålunda iakttas vad som i nämnda paragrafer stadgas om indragning och återkrav av stöd samt om påföljder av indragning och återkrav av stöd. I det sista momentet i den föreslagna finansieringslagens 28 § har föreslagits bli stadgat att stadgandena i 28 § 1, 2 och 4 mom. inte skall tillämpas när det är fråga om en sådan grund för återkrav som avses i 15—17 §§. Den föreslagna finansieringslagens 15 och 16 §§ motsvaras i Lapplandslagen av 4 och 4 a §§. Något stadgande som skulle motsvara den föreslagna finansieringslagens 17 § finns inte i Lapplandslagen.

I 5 § stadgas om sökande av ändring. Enligt paragrafen får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämndens besvärskammare. Eftersom det i den föreslagna finansieringslagens 33 § stadgas att ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt finansieringslagen får sökas genom besvär hos länsrätten, föreslås paragrafen i Lapplandslagen bli ändrad i enlighet med detta. I paragrafen skall hänvisas till den förvaltningsprocesslag som träder i kraft den 1 december 1996 (586/96) och som upphäver lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50). Paragrafen skall dessutom stadga om förrättande av syn i vissa fall, på samma sätt som den föreslagna finansieringslagen. I 6 § stadgas om tvångsindrivning av medel som skall återkrävas. Det föreslås att paragrafen ändras så att den stämmer överens med principerna för den föreslagna finansieringslagen. Omnämmandet av förmånsrätt vid exekutiva auktioner som avser fastigheter stryks.

1.2. Lag om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering

Genom den föreslagna finansieringslagen skall skogsförbättringslagen upphävas. Därför måste lagen om samägares av lägenhet deltagande i skogsförbättringsföretag (954/71), nedan *samägarlagen*, ändras. Lagen bör också i övrigt preciseras. De ändringar som borde göras är så pass många att det är mer ändamålsenligt att upphäva lagen

genom en ny lag om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering. Av 1 § 1 mom. i den föreslagna lagen skall framgå att lagen gäller de åtgärder som avses i den föreslagna finansieringslagen och i Lapplandslagen. Åtgärderna kallas i lagens senare stadganden för "åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering". Samma uttryck används i lagens rubrik. Också samägarlagen har enligt vedertagen praxis tillämpats förutom på åtgärder enligt skogsförbättringslagen också på de åtgärder som avses i Lapplandslagen.

Enligt den föreslagna finansieringslagen skall ett allmänt krav på de arbeten som utförs för att trygga virkesproduktionens ut hållighet vara bl.a. det att arbetena är ändamålsenliga med tanke på ekonomin. Det skall dessutom förutsättas att arbetena, om möjligt, koncentreras så, att de kan genomföras på det sätt som är mest förmånligt i ekonomiskt avseende. I Lapplandslagen finns motsvarande krav. Dessa principer ingår också i den skogsförbättringslag som skall upphävas.

De grunder som på sin tid framfördes i regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om samägares till lägenhet deltagande i skogsförbättringsföretag (RP 58/1971 rd) föreligger fortfarande. Ekonomisk ändamålsenlighet förutsätter ofta att åtgärderna kan planeras och vidtas så, att de gäller större områden som är så enhetliga som möjligt. En sådan här koncentrerings åtgärder kan dock inte alltid genomföras på bästa möjliga sätt, om det finns samägda fastigheter inom området. Det kan då uppstå svårigheter med anledning av att alla ägare till den samägda fastigheten inte kan nås eller alla av dem inte ger sitt samtycke till åtgärden. De samägare som önskar vidta åtgärden kan i så fall inte beviljas lån, och med beaktande av de förpliktelser som den föreslagna finansieringslagen och Lapplandslagen medför gäller detsamma uppenbarligen beviljande av stöd. Också genomförandet av arbetet kräver i allmänhet samtycke av alla samägare till fastigheten. Därför borde de samägare som sköter den samägda fastigheten och innehar en föreskriven andel av den också utan de övriga samägarnas samtycke kunna åstadkomma en sådan åtgärd som avses i den föreslagna finansieringslagen och i Lapplandslagen. Om planeringen och genomförandet av samfälliga projekt underlättas sjunker också kostnaderna generellt sett.

Den föreslagna lagen förbättrar möjligheterna att utföra behövliga arbeten. Också ur samhällets synvinkel är det viktigt att man vidtar åtgärder som tryggar virkesproduktionens uthållighet och upprätthåller skogarnas mångfald. Särskilt åtgärder för tryggande av virkesproduktionens uthållighet ökar i allmänhet fastighetens värde och kommer på så sätt också de övriga samägarna till nytta.

Också de övriga samägarnas rättigheter bör dock fortsättningsvis tryggas. Det föreslås därför bli stadgat i 1 § att endast samägare som äger minst hälften av fastigheten och till vilka hör de samägare som sköter fastigheten har rätt att vidta en åtgärd av det aktuella slaget och att ta emot stöd och lån. Detta gäller också en enda samägare som uppfyller anförda villkor. Åtgärden får dock inte företas utan tillstånd av det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor, om någon av de andra samägarna motsätter sig åtgärden. I ett sådant fall skall det beaktas om åtgärden orsakar betydande olägenhet eller skada för en sådan samägare som motsätter sig åtgärden.

I analogi med vad som sägs i den föreslagna finansieringslagen skall fastigheten utgöra pant för återbetalningen av ett lån enligt vad som stadgas i 20 kap. jordabalken (540/95). I enlighet med principerna för den föreslagna finansieringslagen skall fastigheten inte utgöra pant för betalning av ett stöd som återkrävs.

Sådana åtgärder för vilka endast stöd beviljas skiljer sig från åtgärder som finansieras genom lån i det avseendet att markägaren måste själv finansiera en del av verkställighetskostnaderna. Också detta är ägnat att förhindra intresserade samägare från att vidta oöverlagda åtgärder. Beräknade per fastighet är understödda projekt av detta slag också i allmänhet rätt små och orsakar inte markägarna några större belastningar. Det föreslås därför att det skall stadgas att om enbart stöd söks för en fastighets räkning, skall sådana samägare gemensamt som äger minst en fjärdedel av fastigheten och till vilka hör de samägare som sköter fastigheten ha rätt att vidta åtgärden i fråga, om de avstår från att kräva verkställighetskostnader av de övriga samägarna. Enligt den samägarlag som föreslås bli upphävd kan de samägare som sköter lägenheten börja genomföra ett projekt oberoende av sin ägarandel, om endast stöd söks för projektet. Kravet på minst en fjärdedels ägarandel vore dock

nödvändig. I den situation som stadgandet avser måste också de övriga samägarna svara för den i den föreslagna finansieringslagen och i Lapplandslagen avsedda vårdskyldigheten och skyldigheten att inte använda området för något annat ändamål, såtillvida att stödet kan återkrävas också hos dessa övriga samägare. Detta krav vore nödvändigt också till följd av att 2 § i denna lag avses stadga om en nedan beskriven begränsning beträffande hos vem finansiering kan återkrävas på de grunder som anges i 28 § i den föreslagna finansieringslagen. Eftersom begränsningen innebär att återbetalning ofta kan krävas endast hos de samägare som har tagit emot stöd, skulle indrivningen av statens fordringar tryggas av att dessa samägare ägde minst en fjärdedel av lägenheten.

Av 1 § skall framgå att det som sägs i 1 och 2 mom. tillämpas också på sådana delägare i ett oskiftat dödsbo vilkas beräknade andel motsvarar de ägarandelar som avses i dessa moment. Det vore sålunda nödvändigt att vid den tidpunkt då stödet eller lånet beviljas beräkna vilken sökandenas andel vore om boet skulle skiftas. Något dylikt stadgande finns inte i den samägarlag som skall upphävas, men nämnda lag har enligt vedertagen praxis tolkats så, att den har tillämpats också på delägare i ett oskiftat dödsbo.

I 2 § 1 mom. skall stadgas att i de fall som avses i 1 § svarar varje fastighetssamägare med föreskrivna undantag för hela fastighetens vidkommande för uppfyllandet av de skyldigheter som avses i lagstiftningen om skogsbruksfinansiering, dvs. den föreslagna finansieringslagen och Lapplandslagen. Detta gäller närmast vårdskyldigheten, skyldigheten att inte använda området för andra ändamål och skyldigheten att återbeta ett lån. I 2 § 2 mom. skall begränsningar fastställas i fråga om hos vem finansiering kan återkrävas på de grunder som anges i 28 § i den föreslagna finansieringslagen och i fråga om vem som kan påföras de påföljder av återkrav som avses i 29 § i nämnda lag. Stadgandet är nödvändigt, eftersom det inte vore ändamålsenligt att tillämpa de grunder för återkrav som anges i nämnda 28 § också på en sådan samägare som inte har tagit emot finansiering och inte heller har deltagit i den verksamhet som ligger till grund för återkravet av stöd eller uppsägningen av lån. Kravet på återbetalning skall dock kunna riktas mot en sådan samägare som, trots att han inte har ansökt om eller mottagit finans-

iering, har deltagit i den verksamhet som ligger till grund för återkravet, t.ex. så, att han har använt stödet för ett annat ändamål än det för vilket det har beviljats. Den påföljd av återkrav som avses i 29 § i den föreslagna finansieringslagen skall dock endast kunna påföras en sådan samägare som har tagit emot finansiering. Dessa principer skall följas också i fråga om Lapplandslagen. I den nya 4 c § som föreslagits bli fogad till nämnda lag hänvisas vad återkrav av stöd beträffar till 28 och 29 §§ finansieringslagen.

Det föreslås att i 3 § skall tas in ett förtydligande omnämmande av att på en viss del av en fastighet som besitts med stöd av samskjifte tillämpas vad lagen stadgar om fastigheter. Dessutom föreslås det att till 3 § skall fogas ett förtydligande stadgande som visar att lagen inte begränsar s.k. passiva delägares deltagande i sådan dikning och sådant byggande av skogsväg som genomförs som ett samfällt projekt.

Skogscentralen skall besluta om beviljande och återkrav av stöd och lån enligt lagen.

Med stöd av de synpunkter som anförts ovan föreslås dessutom i syfte att förenkla åtgärderna att lagen skall innehålla vissa stadganden om delgivning och om rätten att föra talan i fråga om en fastighet. Stadgandena följer principerna för motsvarande stadganden i samägarlagen.

Som en samägare som sköter fastigheten skall kunna anses åtminstone en sådan samägare som i det avtal som avses 24 kap. 1 § ärvdabalken (40/65) har utsetts till skötare av fastigheten eller, om något sådant avtal inte har ingåtts, en samägare som bor på fastigheten eller en samägare som genom en överenskommelse mellan samägarna har bestämts vara den i den föreslagna lagen avsedda samägare som sköter fastigheten. I t.ex. sådana fall som avses i den föreslagna lagens 5 § kunde den samägare som genom rättens beslut i enlighet med ärvdabalken har förordnats till boutredningsman också anses vara den samägare som sköter fastigheten.

1.3. Lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket

Enligt 1 § lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (1303/94), nedan *strukturpolitiklagen*, gäller lagen bl.a. beskogning av åker och skogsförbättringsarbeten. Genom den föreslagna

finansieringslagen upphävs skogsförbättringslagen. I den föreslagna finansieringslagen används inte ordet "skogsförbättringsarbeten" eller motsvarande begrepp. Därför föreslås att begrepp av detta slag som ingår i 2, 15, 27, 28, 34 och 48 §§ strukturpolitiklagen ändras till begreppet "skogsbruksåtgärder", vilket också är en bättre beskrivning av de åtgärder om vilkas finansiering föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 1610/89 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 4256/88 i fråga om programmet för att utveckla och på bästa sätt tillvarata skogen i gemenskapens glesbyggsområden och rådets förordning (EEG) nr 2080/92 om en gemenskapsordning för stöd till skogsbruksåtgärder inom jordbruket. Hänvisningarna till skogsförbättringslagen föreslås bli ändrade till hänvisningar till den föreslagna finansieringslagen. Dessutom föreslås att till 15, 27, 28 och 48 §§ i strukturpolitiklagen fogas en hänvisning till den föreslagna lagen om fastighetsamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering.

Lagens 32 och 34 §§ föreslås bli ändrade så, att ordet "skogsnämnderna" ersätts med ordet "skogscentralerna". Skogsnämnderna har så som avses i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral ombildats till skogscentraler som fortsätter skogsnämndernas verksamhet.

I 40 § stadgas bl.a. om indragning och återkrav av skogsbaserat stöd enligt 15 §. Stadgandet föreslås bli ändrat så, att i det inte stadgas om indragning och återkrav av andra skogsbaserade stöd än bidrag för underhåll av beskogad åker och kompensation för inkomstbortfall i samband med åkerbeskogning. I lagen föreslås bli intagen en ny 40 a § där det stadgas om indragning och återkrav av stöd för skogsbruksåtgärder samt om tvångsindrivning. I anslutning till detta föreslås 41 § 3 mom. bli upphävt. Vid indragning och återkrav av stöd för egentliga beskogningsåtgärder samt vid tvångsindrivning tillämpas den föreslagna nya 40 a §. Paragrafen tillämpas också vid indragning och återkrav av stöd som beviljats för sådana skogsbruksåtgärder som avses i ovan nämnda förordning (EEG) nr 1610/89.

Eftersom strukturpolitiklagen innehåller hänvisningar till den föreslagna finansieringslagen och till Lapplandslagen bör övergångsstadgandena i den föreslagna finans-

ieringslagen och i den föreslagna lagen om ändring av Lapplandslagen följas tillämpliga delar. Till den del det är fråga om skogsbruksåtgärder som avses i skogsförbättringslagen och baserar sig på sådana programdokument som Europeiska gemenskapernas kommission har godkänt före denna lags ikraftträdande skall i stället för stadgandena i den föreslagna finansieringslagen dock iaktas de stadganden i skogsförbättringslagen och skogsförbättringsförordningen (437/87) som gäller grunderna för bestämmande av stöd. Stadgandena bör iaktas också i fråga om nya finansieringsbeslut under den programperiod som avses i programdokumentet. I första hand iaktas givetvis de bestämmelser i programdokumentet som gäller bl.a. stödets nivå, så stadgandena i skogsförbättringslagen och skogsförbättringsförordningen iaktas endast som kompletterande stadganden. När Lapplandslagen tillämpas skall enligt motsvarande princip tillämpas de stadganden om grunderna för bestämmande av stöd som ingått i Lapplandslagen och Lapplandsförordningen och som gällt när denna lag trätt i kraft.

I stadgandena i strukturpolitiklagen hänvisas till flera ministerier. När lagen ändrades genom en lag som gavs i juni 1996 bibehölls ministeriernas namn. Med tanke på stadgandenas tydlighet och läsbarhet föreslås att förfarandet fortgår.

1.4. Lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog

I 11 § lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog (263/91) stadgas om sökande av ändring. Ordet skogsnämnden föreslås bli ändrat till ordet skogscentralen. Stadgandet föreslås bli ändrat så, att det till sina principer motsvarar de stadganden om sökande av ändring som ingår i den föreslagna skogslagen och den föreslagna finansieringslagen. Sökandet av ändring i beslut av skogscentralen sker därmed hos länsrätten. I stadgandet hänvisas till förvaltningsprocesslagen, som träder i kraft den 1 december 1996. I 2 mom. föreslås bli slopat såsom obehövligt ett omnämnande av att ändring i jord- och skogsbruksministeriets beslut som fattats med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. Enligt förvaltningsprocesslagen kan besvär över beslut av ministerier anföras hos högsta förvaltningsdomstolen.

1.5. Lagen om skogsvårdsföreningar

I 9 § lagen om skogsvårdsföreningar (558/50) stadgas om sökande av ändring i beslut om rätt till s.k. fjärdedelsavgift. Också denna paragraf föreslås bli ändrad så, att den till sina principer motsvarar stadgandena om ändringssökande i den föreslagna skogslagen och den föreslagna finansieringslagen.

1.6. Renskötsellagen

Enligt 1 § 2 mom. renskötsellagen (848/90) stadgas i 2 § 2 mom. lagen om skyddsskogar (196/22) angående statsrådets rätt att utfärda inskränkande bestämmelser om renbete inom ett skyddsskogsområde. I 2 § 2 mom. (267/91) lagen om skyddsskogar, stadgas åter att jord- och skogsbruksministeriet kan meddela inskränkande föreskrifter om renbete inom ett skyddsskogsområde, om sådana är nödvändiga för det i 1 § nämnda syftet. Sådana föreskrifter har inte meddelats hittills. Den föreslagna skogslagen upphäver lagen om skyddsskogar. I dess 4 kap. ingår stadganden som till sina viktigaste principer motsvarar stadgandena i lagen om skyddsskogar. Om skyddsskogsområdet stadgas i 12 § i den föreslagna skogslagen. Det är skäl att också framgent i lagstiftningen bibehålla ett stadgande som ger det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor möjligheter att vid behov meddela allmänna inskränkande föreskrifter om betesgång för renar i skyddsskogsområdet. Ett sådant fullmaktsstadgande lämpar sig mera naturligt för renskötsellagen än för skogslagen. Därför föreslås att i 2 § 2 mom. renskötsellagen ändras så, att det till sina principer motsvarar 2 § 2 mom. lagen om skyddsskogar, vilken lag avses bli upphävd.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Enligt ikraftträdelse- och övergångsstadgandet i lagen om ändring av lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket skall på sådana skogsbruksåtgärder som avses i skogsförbättringslagen och baserar sig på program som Europeiska gemenskapernas kommission har godkänt före denna lags ikraftträdande i stället för stadgandena i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk tillämpas de stadganden om grunderna för bestämmande av stöd som

ingår i skogsförbättringslagen och skogsförbättringsförordningen och som gäller vid lagens ikraftträdande. När stadgandena i lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland tillämpas skall på motsvarande sätt tillämpas de stadganden om grunderna för bestämmande av stöd som när lagen trätt i kraft har ingått i den nämnda lagen och i den förordning som givits med stöd därav. För sådana skogsbruksåtgärders vidkommande förblir stödnivån därmed oförändrad, även om den i övrigt förändras framdeles.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Utlåtande om propositionen har begärts av Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio, skogscentralerna, Forststyrelsen, Skogsforskningsinstitutet, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK, Skogsindustrin rf, Renbeteslagsföreningen och sameetinget.

Remissinstanserna har till övervägande del förhållit sig positiva till de föreslagna lagarna. Sametinget anser dock i sitt utlåtande att de föreslagna lagen om ändring av renskötselagen strider mot både grundlagen och internationella fördrag till den del den gäller samerna. Renbeteslagsföreningen åter anser att bemyndigandet att vid behov meddela almäna begränsande föreskrifter om betesgången för renar på det skyddsskogsområde som avses i den föreslagna skogslagen bör gälla statsrådet. Norra Österbottens skogscentral föreslår att kommunerna Pudasjärvi och Taivalkoski fogas till Lapplandslagens 1 § 1 mom. Kainuu skogscentral föreslår att stöden i Kajanaland bör vara desamma som i Lapplands län och Kuusamo som kompensation för skyddet av gamla skogar.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Lagförslagen anknyter till regeringens för riksdagen förelagda proposition med förslag till skogslag samt till lagar om finansiering av hållbart skogsbruk och om ändring av 48 kap. 1 § 3 mom. strafflagen.

5. Ikraftträdande

Lagarna avses träda i kraft samtidigt som

den föreslagna skogslagen och den föreslagna finansieringslagen. I den proposition som gäller dessa föreslås lagarna träda i kraft vid ingången av 1997.

6. Lagstiftningsordning

I lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering föreslås bli stadgat under vilka förutsättningar delägare som sköter en fastighet kan åstadkomma en åtgärd som avses i den föreslagna finansieringslagen och i Lapplandslagen, trots att inte alla samägares samtycke till åtgärden har fått, antingen för att de inte har anträffats eller för att de inte har gett sitt samtycke till vidtagande av åtgärden. Med de undantag som stadgas i lagen svarar dock också de andra delägarna för uppfyllandet av skyldigheter enligt dessa lagar för hela fastighetens vidkommande. Det är härvid närmast fråga om vårdskyldigheten, skyldigheten att inte ta området i annat bruk och skyldigheten att återbetala lån. Genom den föreslagna lagen upphävs lagen om samägares av lägenhet deltagande i skogsförbättringsföretag. Den föreslagna lagen motsvarar till sina principer i stor utsträckning nämnda lag som föreslås bli upphävd. Den föreslagna lagen avses dock bli tillämpad också på de åtgärder som skall stödas med stöd enligt 3 kap. finansieringslagen för upprätthållande av skogarnas biologiska mångfald. Det är härvid fråga om åtgärder enligt den föreslagna 19 § som stöds genom miljöstöd och åtgärder för vård av skogsnaturen enligt den föreslagna 20 §. Å andra sidan motsvarar det föreslagna miljöstödet i någon mån det "miljövårdstillägg" som avses i skogsförbättringslagen, även om sådana åtgärder som stöds med miljöstöd kan vidtas också som självständiga åtgärder. Stadgandet om ett sådant "miljövårdstillägg" fogades 1977 till den dåvarande lagen om skogsförbättring (413/67). Ett liknande stadgande har ingått också i 1987 års skogsförbättringslag (140/87). Jämfört med den lag som avses bli upphävd lindras den föreslagna lagen i det avseendet att ett stöd som skall återkrävas inte längre får panträtt i fastigheten. Grunderna för återkrav av finansieringen utvidgas i den föreslagna finansieringslagen och i Lapplandslagen, men i den i förevarande proposition föreslagna lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinans-

iering inskränks inriktandet av återkrav i fråga om sådana samägare som inte har tagit emot finansiering och inte har deltagit i den verksamhet som ligger till grund för återkravet av stöd eller uppsägningen av lån.

Eftersom den föreslagna lagen ingriper i fastighetssamägarnas äganderätt måste lagstiftningsordningen för den föreslagna lagen bedömas med tanke på det stadgandet om tryggande av egendom som ingår i 12 § (969/95) i det reviderade II kap. regeringsformen, vilket kapitel gäller de grundläggande fri- och rättigheterna. Till den del det är fråga om att göra det lättare att vidta åtgärder som främjar upprätthållandet av skogarnas biologiska mångfald kan också det nya 14 a § 1 mom. regeringsformen åberopas.

Det finns en hel del samägda fastigheter. Exempelvis var 17 % av skogsarealen år 1990 i dödsbans besittning, och andelen bedöms ha ökat. Det är också med tanke på samhället viktigt att både sådana åtgärder som tryggar virkesproduktionens uthållighet och sådana som upprätthåller skogarnas biologiska mångfald vidtas. Den föreslagna lagen gör det också möjligt att koncentrera åtgärderna så, att de omfattar så vidsträckt sammanhängande områden som möjligt, trots att samägda fastigheter finns i området. En sådan koncentrerad skulle främja utförandet av arbeten på det sätt som är mest förmånligt i ekonomiskt avseende, och en sådan koncentrerad av arbetena förutsätts både i den föreslagna finansieringslagen och i Lapplandslagen. I synnerhet ökar vanligtvis sådana åtgärder som tryggar virkesproduktionens uthållighet fastighetens värde och gagnar därmed också de andra samägarna. För vidtagande av åtgärder krävs tillstånd av det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor, om någon av samägarna motsätter sig åtgärden. Ändring i ministeriets beslut skall kunna sökas så som stadgas i förvaltningsprocesslagen. Likaså kan ändring sökas i beslut av skogscentralen som gäller beviljande och återkrav av finansiering.

Vägnande allmänna skäl talar för att den föreslagna lagen stiftas. På ovan nämnda grunder kan den föreslagna lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering stadgas i vanlig lagstiftningsordning enligt 66 § riksdagsordningen. Lagstiftningsordningen för den föreslagna lagen föreslås dock bli underställd riksdagens grundlagsutskott för prövning. Lagen om samägares

av lägenhet deltagande i skogsförbättringsföretag, vilken föreslås bli upphävd genom den föreslagna lagen, har på sin tid stiftats så som anges i 67 § riksdagsordningen. Lagstiftningsordningen underställdes dock inte grundlagsutskottet för prövning den gången.

I 14 § 3 mom. regeringsformen stadgas att samerna såsom urfolk har rätt att bevara och utveckla sin kultur. Enligt motiveringen i propositionen (RP 309/1993 rd) ingår i den samiska kulturform som stadgandet tryggar samernas traditionella näringar såsom renskötsel. Å andra sidan bär var och en ansvar bl.a. för naturen och dess mångfald samt för miljön, enligt 14 a § 1 mom. regeringsformen. Syftet med den föreslagna skogslagens 12 § är att hindra att skogsgränsen förskjuts. På skyddsskogsområdet skall skogarna skötas och användas så, att åtgärderna inte orsakar en förskjutning av skogsgränsen. Avverkningarna bör alltså utföras med iakttagande av särskild försiktighet. Ekologiska skäl har inverkat på att stadgandet föreslagits. I motiveringen för den föreslagna skogslagen nämns att stadgandet inom samernas hembygdsområde för sin del säkerställer förutsättningarna för upprätthållande och utvecklande av samekulturen och samernas traditionella näringar. Enligt den föreslagna lagen om ändring av renskötsellagen har möjligheten att meddela allmänna begränsande föreskrifter om betesgång för renar på skyddsskogsområdet inskränkts endast till situationer där föreskrifterna är nödvändiga för uppnående av syftet med den föreslagna skogslagens 12 §. På ovan nämnda grunder är det möjligt att stifta den föreslagna lagen om ändring av renskötsellagen i vanlig lagstiftningsordning.

Enligt artikel 27 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter får de som tillhör bl.a. etniska eller språkliga minoriteter inte förvägras rätten att i gemenskap med andra medlemmar av sin grupp ha sitt eget kulturliv. Högsta förvaltningsdomstolen har i sina avgöranden nyligen tolkat artikeln så, att kulturbegreppet i det omfattar också renskötsel, "vilken utgör en väsentlig del av samekulturen". Införlivandet av det föreslagna stadgandet med renskötsellagen kan dock också till denna del motiveras med omständigheterna ovan, framför allt med att stadgandet möjliggör endast meddelande av sådana allmänna begränsande föreskrifter som är nödvändiga för uppnående av syftet med den

föreslagna skogslagens 12 §.

Också de andra föreslagna lagarna kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 1982 om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lapp-
pland (1057/82) 1, 2 och 2 a §§, 3 § 1 mom. samt 4, 4 a, 4 b, 5 och 6 §§,
dessa lagrum sådana de lyder i lag av den 8 december 1994 (1125/94), samt
fogas till lagen nya 1 a och 4 c §§ som följer:

1 §

I Lapplands län och Kuusamo kommun genomförs under 1982—1998 för skogsbru-
ket en områdesplanering och främjas istånd-
sättning av underproduktiva områden, vilken
omfattar främjande av naturlig förnyelse,
skogsodling och tryggnad av återväxten
(iståndsättningsarbeten), enligt denna lag.

I 1 mom. angivna åtgärder finansieras med
medel som enligt lagen om finansiering av
hållbart skogsbruk (/) årligen upptas i
statsbudgeten. Om finansieringen av plane-
ring och utförande av arbeten och om maxi-
mibeloppet av stöd som kan beviljas stadgas
genom förordning.

En i denna lag avsedd områdesplan kan
utarbetas för andra än statens marker, om
inte för dem redan tidigare har uppgjorts en
områdesplan. Iståndsättningsarbeten får inte
utföras på områden som ägs av bolag, sam-
fund eller stiftelse. Vad som stadgas i detta
moment gäller dock inte delägarlag för sam-
fällid skog eller delägarlag för i lagen om
samfälligheter (758/89) avsedda samfällig-
heter eller ett bolag, ett andelslag eller något
annat samfund som består av fysiska perso-
ner och som har som huvudsyfte att idka
gårds- eller skogsbruk. Över iståndsättnings-
arbetena uppgörs en plan så som stadgas
närmare genom förordning.

De i denna lag avsedda iståndsättningsar-
betena skall i första hand inriktas på de
objekt som är fördelaktigast med avseende
på virkesproduktionen, likväl med beaktande
av förhållandena inom områdets olika delar
och miljövårds- och sysselsättningssynpunk-
terna. Iståndsättningsarbetena skall vara änd-
amålsenliga från ekonomisk och från natur-
och miljövårdssynpunkt samt med tanke på
bevarandet av skogarnas biologiska mång-

fald och de skall, om möjligt, koncentreras
så, att de kan genomföras på det sätt som är
mest förmånligt i ekonomiskt avseende. Det
ministerium som är behörigt i skogsbruks-
frågor kan meddela närmare allmänna före-
skrifter om de allmänna kraven på arbetena.

1 a §

Finansiering får inte användas för ett arbe-
te som har föranletts av enligt lagen om en-
skilda skogar (412/67) konstaterad skövling
av skog. Finansiering får inte heller använd-
as för ett arbete eller en åtgärd som åligger
markägaren enligt skogsförbättringslagen
(140/87) eller motsvarande tidigare lag eller
lagen om finansiering av hållbart skogsbruk.

Finansiering enligt denna lag får endast i
enlighet med vad som stadgas i denna lag
och i en förordning som utfärdats med stöd
av den användas för ett arbete som i skogs-
lagen (/) stadgas åligga markägaren.

Finansiering får dessutom inte användas
för ett arbete eller en åtgärd som har föran-
letts av verksamhet vilken konstaterats strida
mot skogslagen eller som inte överens-
stämmer med vad som stadgas i skogslagen
eller någon annanstans. När skogscentralen
beslutar om finansiering av åtgärder skall
den beakta de begränsningar som följer av
9, 29—35, 47—49, 55 och 56 §§ samt 10
kap. naturvårdslagen (/). Genom förord-
ning stadgas om det utlåtandeförfarande som
hänför sig till beslutsfattandet.

2 §

Skogscentralen beslutar inom ramen för de
anslag som ställts till dess förfogande om
vidtagande av åtgärder som avses i denna
lag. En förutsättning för att medel för
iståndsättningsarbeten skall kunna beviljas är

att markägaren ansökt därom.

Vad som i denna lag stadgas om markägare kan tillämpas även på dem som innehar en arrenderätt, en nyttjanderätt som baserar sig på testamente, en efterlevande makes besittningsrätt, en sytning eller någon motsvarande rättighet som härstammar från markägaren.

Angående finansiering av arbeten inom ramen för program som Europeiska unionen delfinansierar gäller vad som stadgas i 25 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk.

2 a §

Skogscentralen kan dra in finansieringen eller ändra sitt beslut därom till den del arbetet inte har utförts, om det är uppenbart att det område som är föremål för arbetet kommer att börja användas så att målet för arbetet till väsentliga delar inte uppnås.

3 §

Markägaren är skyldig att i 15 år efter att den för ett projekt beviljade finansieringen betalats i dess helhet dra försorg om skötseln av ett sådant område på vilket har utförts ett i denna lag avsett arbete för främjande av naturlig förnyelse eller skogsodling. Om ett sådant område övergår till någon annan, övergår på denne även skyldigheten att sköta området.

4 §

Har inom 15 år efter att finansieringen betalats i dess helhet någon försummelse inträffat med avseende på skötseln av ett område för främjande av naturlig förnyelse eller skogsodling, varvid med skötsel avses plantskogsrojning och gräsbekämpning, och föreligger risk för att åtgärden med anledning av försummelsen förlorar en avsevärd del av sin betydelse och har försummelsen inte avhjälpits inom en av skogscentralen förelagd tillräckligt lång tid, kan skogscentralen besluta att det stöd som har beviljats för åtgärden skall återbetalas helt eller delvis och att den vårdskyldighet som avses i 3 § 1 mom. skall upphöra. Stödet återkrävs hos den som under tiden som ägare har försummat sin vårdskyldighet. Om finansieringsmottagaren har försummat nämnda skyldighet kan han åläggas en i 4 c § avsedd påföljd av återkrav av stöd.

4 a §

Har ett område där iståndsättningsarbete har utförts börjat användas på ett sådant sätt att områdets användning för skogsbruksändamål till väsentliga delar förhindras och det inte har förflutit 15 år efter att finansieringen betalats i dess helhet, kan skogscentralen, efter att ha fått vetskap om saken, besluta att det stöd som beviljats för området skall återbetalas helt eller delvis. Sedan skogscentralen har fattat ett här avsett beslut, upphör den i 3 § 1 mom. avsedda vårdskyldigheten för området. Stödet återkrävs hos den under vars tid som ägare områdesanvändningen har ändrats.

4 b §

Har ett iståndsättningsarbete till väsentliga delar förlorat sin betydelse på grund av förödelse i naturen, en skogsbrand som uppstått utan markägarens vållande eller av någon annan orsak som inte beror på markägaren eller på grund av skador till följd av åtgärder som behövts för att förhindra skada, och är det inte ändamålsenligt att på nytt genomföra iståndsättningsarbetet enligt denna lag, kan skogscentralen på ansökan besluta att den i 3 § 1 mom. avsedda vårdskyldigheten för det område som har utsatts för förödelser eller åtgärden skall upphöra.

Går den ekonomiska fördelen av iståndsättningsarbetet förlorad till följd av åtgärder enligt 1 § 2 mom. 2 och 3 punkten lagen om finansiering av hållbart skogsbruk eller till följd av sådana inskränkningar i användningen eller åtgärdsförbud som på grundval av olika lagar skall bestämmas för området, kan skogscentralen på ansökan besluta att vårdskyldigheten för området upphör.

4 c §

Vid indragning och återkrav av stöd som avses i denna lag iakttas vad 28 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk stadgar om indragning och återkrav av stöd samt vad 29 § i nämnda lag stadgar om påföljder av indragning och återkrav av stöd.

5 §

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos länsrätten. Länsrättens behörighet bestäms i enlighet med inom vilken länsrätts domkrets huvuddelen av den ifrågavarande skogsbruksmarken är belägen. På sökande av ändring tillämpas vad förvaltningspro-

cesslagen (586/96) stadgar om sökande av ändring i beslut av förvaltningsmyndighet.

Om besvärinstansen eller skogscentralen anser det vara behövt eller om markägaren det yrkar, skall syn förrättas i ärenden som avses i 2 a, 3, 4, 4 a och 4 b §§. Syn förrättas av den synenämnd som avses i 15 § lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/95).

6 §

Finansiering eller andra prestationer som enligt denna lag skall återkrävas eller betalas till staten får utsökas utan hinder av eventuellt ändringssökande så som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61). Besvärinstansen kan dock förbjuda utsökning eller bestämma att

en sådan skall avbrytas.

Denna lag träder i kraft den 199 .

När en plan som gäller iståndsättningsarbete har godkänts innan denna lag har stadfäst och publicerats eller om finansieringsbeslutet har givits innan denna lag har trätt i kraft, tillämpas de stadganden som gällt vid denna lags ikraftträdande, utom sådana stadganden som gäller organ och förfarande. Vad som stadgas i 1 § 2 mom., 2 § 3 mom., 4 och 4 a §§, 4 b § 2 mom. och 4 c § i denna lag tillämpas dock också på de fall där man i övrigt tillämpar de stadganden som gällde när denna lag trädde i kraft. Ovan nämnda 4 c § tillämpas dock inte på de fall där finansieringsbeslutet har givits innan denna lag har stadfäst och publicerats.

2.

Lag**om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering**

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Utan hinder av vad som stadgas i någon annan lag har beträffande en samägd fastighet sådana samägare som äger minst hälften av fastigheten och till vilka hör de samägare som sköter fastigheten rätt att gemensamt för hela fastighetens vidkommande vidta en åtgärd enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (/) och lagen om istånd-sättning av underproduktiva skogar i Lap- pland (1057/82), nedan *lagstiftningen om skogsbruksfinansiering*, och att ta emot stöd och lån enligt nämnda lagstiftning. Härvid utgör fastigheten pant för återbetalningen av lånet enligt 20 kap. jordabalken (540/95). Åtgärden får dock inte inledas utan tillstånd av det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor, om någon av de andra samägarna motsätter sig åtgärden. Vid prövning av frågan om beviljande av tillstånd skall ministeriet beakta om åtgärden orsakar betydande olägenhet eller skada för en sådan samägare som har motsatt sig åtgärden.

Om det för en fastighetsräkning söks enbart stöd för en åtgärd enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering, har med avvikelse från vad som i 1 mom. stadgas om ägarandelens storlek sådana samägare som äger minst en fjärdedel av fastigheten och sköter lägenheten rätt att gemensamt vidta åtgärden, om de avstår från att kräva verkställighetskostnaderna för åtgärden av andra samägare än av dem som förenat sig om åtgärden.

Vad som stadgas i 1 och 2 mom. gäller även en samägare som ensam uppfyller de krav som ovan uppställs för flera samägare.

Vad som stadgas i 1 och 2 mom. tillämpas även på sådana delägare i oskiftat dödsbo vilkas beräknade andel vid den tidpunkt då lånet eller stödet beviljas motsvarar de ägarandelar som avses i dessa moment.

2 §

I de fall som avses i 1 § svarar varje fastighetssamägare, med de undantag som stad-

gas i 1 § 2 mom., för att de skyldigheter som avses i lagstiftningen om skogsbruksfinansiering uppfylls för hela fastighetens vidkommande. På de grunder som anges i 28 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk kan stöd eller ett uppsagt lån dock inte återkrävas hos en sådan samägare som inte har tagit emot finansiering, om inte en sådan samägare själv har deltagit i den verksamhet som ligger till grund för återkravet av stöd eller uppsägningen av lån. En sådan påföljd av återkrav som avses i 29 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk kan inte påföras en samägare som inte har tagit emot finansiering.

3 §

På en sådan viss del av en fastighet som besitts med stöd av sämjoskifte tillämpas vad denna lag stadgar om fastigheter.

Sådan dikning och sådant byggande av skogsväg som genomförs som ett samfällt projekt kan verkställas i fråga om samägda fastigheter, utan hinder av vad som stadgas i 1 §, i enlighet med de stadganden som i övrigt gäller angående en nyttohavare som inte har yrkat dikning eller vägbygge eller förenat sig om ett sådant yrkande.

4 §

Skogscentralen beslutar om beviljande och återkrav av stöd och lån enligt denna lag.

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos länsrätten. Länsrättens behörighet bestäms i enlighet med inom vilken länsrätts domkrets huvuddelen av den ifrågavarande skogsbruksmarken är belägen. Vid sökande av ändring tillämpas vad förvaltningsprocesslagen (586/96) stadgar om sökande av ändring i beslut av förvaltningsmyndighet.

5 §

De samägare som sköter fastigheten har rätt att kära och svara på samtliga samägares vägnar samt att företräda dem i ärenden som

gäller åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering och därav följande rättigheter och skyldigheter.

6 §

Beslut av en myndighet eller skogscentralen och meddelanden i andra ärenden anses ha kommit till samägarnas kännedom när de på det sätt som stadgas i lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/66) har delgivits en av de samägare som sköter fastigheten. Då det är fråga om beviljande av lån, skall delgivningen dock tillställas alla de samägare vilkas egen eller vilkas ombuds adress i Finland är känd.

7 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

8 §

Denna lag träder i kraft den 199 .

Genom denna lag upphävs lagen den 23 december 1971 om samägares av lägenhet deltagande i skogsförbättringsföretag (954/71) jämte ändringar.

Om en plan som gäller en åtgärd enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering har godkänts innan denna lag har stadfästs och publicerats eller om finansieringsbeslutet har givits innan denna lag har trätt i kraft, tillämpas de stadganden som gällt vid denna lags ikraftträdande, utom sådana stadganden som gäller organ och förfarande. När finansieringsbeslutet ges först efter att denna lag har stadfästs och publicerats, tillämpas 28 och 29 §§ lagen om finansiering av hållbart skogsbruk dock på det sätt som avses i 2 § i denna lag också på de fall på vilka i övrigt tillämpas de stadganden som varit i kraft vid denna lags ikraftträdande. Också när de stadganden om grunderna för bestämmande av stöd som ingår i skogsförbättringslagen (140/87) och skogsförbättringsförordningen (437/87) skall tillämpas, enligt ikraftträdelse- och övergångsstadgandet i lagen om ändring av lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (/), i stället för stadgandena i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk, tillämpas stadgandena i lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering.

3.

Lag

om ändring av lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket

I enlighet med riksdagens beslut
 upphävs i lagen den 22 december 1994 om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (1303/94) 41 § 3 mom., sådant det lyder i lag av den 20 juni 1996 (443/96),
 ändras 2 § 3 mom. 6 punkten, rubriken för 15 §, 15 § 2 mom., 27 § 2 mom., 28 § 4 mom., 32 § 2 mom., 34 § 1 mom., 40 § 2 mom., rubriken för 41 § och 48 § 2 mom.,
 av dessa lagrum 15 § 2 mom., 27 § 2 mom., 28 § 4 mom., 40 § 2 mom. och 48 § 2 mom.
 sådana de lyder i nämnda lag av den 20 juni 1996, samt
 fogas till lagen en ny 40 a § som följer:

2 §

Tillämpningsområde

 Denna lag gäller dessutom tillämpande av rådets förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordning av deras verksamheter dels inbördes och dels med Europeiska investeringsbanken och andra finansieringsorgan samt genomförande av Europeiska gemenskapens kompletterande lagstiftning till den del den gäller

 6) beskogning av åker och andra skogsbruksåtgärder,

15 §

Stöd för beskogning av åker och andra skogsbruksåtgärder

 För beskogning av åker och andra skogsbruksåtgärder gäller vad som stadgas i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (/), lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland (1057/82) och lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering (/), om inte något annat följer av denna lag. Statsrådet beslutar dock om maximibeloppen av bidraget för underhåll av beskogad åker och compensationen för inkomstbortfall i samband med åkerbeskogning samt om de allmänna villkoren för stödet. Jord- och skogsbruksministeriet medde-

lar vid behov närmare anvisningar om verkställandet av stödsystemet efter att ha hört miljöministeriet.

27 §

Stödtagare

 I samband med stöd för skogsbruksåtgärder, nyskiftet samt vatten- och avloppsprojekt gäller dock för stödtagarna vad som stadgas i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk, lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering, lagen om stöd för nyskiftet och lagen om understödjande av samhällenas vatten- och avloppsåtgärder.

28 §

Stöden och målet för dem

 För nyskiftet, samhällenas vatten- och avloppsåtgärder och skogsbruksåtgärder gäller vad som stadgas i lagen om stöd för nyskiftet, lagen om understödjande av samhällenas vatten- och avloppsåtgärder, lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering, om inte något annat följer av denna lag. Projektet som stöds skall dock uppfylla villkoren för stöd även enligt stadgandena i denna lag.

32 §

Verkställighetsansvar

Statsrådet kan besluta att för uppgifter enligt denna lag, i fråga om ärenden som hör till handels- och industriministeriets förvaltningsområde på framställning av ministeriet i fråga, bistånd skall ges av länsstyrelserna, vatten- och miljödistrikten, arbetskraftsdistriktsbyråerna, distriktsbyråerna för handels- och industriministeriets företagstjänst, skogscentralerna samt även av andra kommunala myndigheter än jordbruksmyndigheterna samt av Kera Ab och rådgivningsorganisationer i branschen. Jord- och skogsbruksministeriet beslutar när kontrollcentralen för växtproduktion, anstalten för veterinärmedicin och livsmedel och andra anstalter som lyder under jord- och skogsbruksministeriet kan anlitas för motsvarande uppgifter. Den som utför uppgifter enligt denna lag handlar under tjänsteansvar.

34 §

Övervakning som gäller samtliga stöd

Utöver vad 33 § stadgar har jord- och skogsbruksministeriet och landsbygdsnäringsdistrikten samt i fråga om stöd för åkerbeskogning och andra skogsbruksåtgärder skogscentralerna samt beträffande stöd enligt 14 § i de fall varom stadgas genom förordning även vatten- och miljödistrikten rätt att låta bemyndigade personer utan förhandsmeddelande utföra inspektioner i anknytning till att stöd beviljas, utbetalas och används. Stödtagaren är skyldig att utan ersättning framlägga för dem alla behövliga räkenskaphandlingar och annat material samt att även i övrigt bistå vid inspektionen. De ovan nämnda personerna har även rätt att inspektera stödtagarens husdjursbyggnader, odlingar, produktions- och förädlingsanläggningar, lager, försäljnings- och marknadsföringslokaler samt övriga omständigheter som är en förutsättning för att stöd skall beviljas och betalas. Övervakningen kan gälla såväl den egentliga stödtagaren som den som förmedlar stödet.

40 §

Indragning och återkrav av annat åker-, skogs- eller husdjursbaserat stöd

Miljöstöd för jordbruket kan dock indras och ett utbetalt stöd återkrävas även med iakttagande av 7 § lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnärningar. Nämnda lagrum tillämpas dessutom på stöd enligt 16 §, om inte något annat stadgas i lagstiftningen om detta stöd, samt på bidrag för underhåll av beskogad åker och på kompensation för inkomstbortfall i samband med åkerbeskogning.

40 a §

Indragning och återkrav av stöd för skogsbruksåtgärder

I stället för 41—43 §§ iakttas vid indragning och återkrav av stöd för skogsbruksåtgärder samt vid tvångsindrivning av stöd som skall återkrävas vad lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland stadgar om indragning och återkrav av finansiering, påföljder av indragning och återkrav av finansiering och tvångsindrivning. Vidare iakttas lagen om fastighetsamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering.

41 §

Indragning och återkrav av annat stöd än stöd enligt 39, 40 och 40 a §§

48 §

Ändringsökande

På rätten att söka ändring i avgöranden som gäller stöd enligt 15, 16 och 26 §§ tillämpas vad som stadgas i fråga om skogsbruksåtgärder i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk, lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland och lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering, i fråga om förtidspensioner i lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/94), i fråga om nyskiften i lagen om stöd för nyskiften och i fråga om

vatten- och avloppsåtgärder i lagen om understödande av samhällenas vatten- och avloppsåtgärder eller i motsvarande nya lag. I övrigt skall ändring i avgöranden enligt denna lag sökas så som stadgas beträffande sökande av ändring i beslut som fattas enligt landsbygdsnäringslagen. Ändring får dock inte sökas i ett sådant avgörande om beviljande av stöd i fråga om vilket Europeiska gemenskapens organ på ett för den enskilda stödtagaren bindande sätt avgör stödets belopp och villkor i samband med godkännandet av ett projekt eller ett program. I beslut inom handels- och industriministeriets förvaltningsområde som gäller stöd enligt 19 § får ändring sökas enligt vad lagen om företagsstöd (1136/93) stadgar om sökande av ändring.

Denna lag träder i kraft den 199 .

På sådana skogsbruksåtgärder enligt skogsförbättringslagen (140/87) som baserar sig på ett programdokument som gäller Finland och avses i rådets förordning (EEG) nr 2080/92 om gemenskapsordning

för stöd till skogsbruksåtgärder inom jordbruket, ett programdokument som gäller mål 5 b enligt artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordning av deras verksamheter dels inbördes och dels med Europeiska investeringsbanken och andra finansieringsorgan och ett programdokument som gäller mål 6 enligt artiklarna 1 och 4 i protokoll nr 6 till fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen, vilka programdokument Europeiska gemenskapernas kommission har godkänt före denna lags ikraftträdande, tillämpas i stället för stadgandena i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk de stadganden om grunderna för bestämmande av stöd som ingår i skogsförbättringslagen och skogsförbättringsförordningen (437/87) och som gäller vid denna lags ikraftträdande. När lagen om istandsättning av underproduktivt skogar i Lappland tillämpas, tillämpas de stadganden om grunderna för bestämmande av stöd som ingår i nämnda lag och i den förordning (211/95) som givits med stöd av den vilka är i kraft vid denna lags ikraftträdande.

4.

Lag**om ändring av 11 § lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 11 § lagen den 8 februari 1991 om bekämpning av insekt- och svampskador i skog (263/91) som följer:

11 §

Ändrings sökande

Ändring i beslut som skogscentralen har givit med stöd av 9 § 1 mom. får sökas genom besvär hos länsrätten. Länsrättens behörighet bestäms i enlighet med inom vilken länsrätts domkrets huvuddelen av det ifrågasvarande området är beläget. På sökande av ändring tillämpas vad förvaltningsprocesslagen (586/96) stadgar om sökande av ändring beslut av förvaltningsmyndighet. Då

de åtgärder som skogscentralen har föreskrivit inte tål uppskov, kan skogscentralen bestämma att ett överklagat beslut skall iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

I ett beslut som det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor har fattat med stöd av 6 § 1 mom. kan föreskrivas att beslutet skall iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den 199 .

5.

Lag**om ändring av 9 § lagen om skogsvårdsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 9 § 2 mom. lagen den 17 november 1950 om skogsvårdsföreningar (558/50), sådant det lyder i lag av den 8 februari 1991 (271/91), som följer:

9 §

Ändring i beslut som skogscentralen har meddelat med anledning av en i 1 mom. nämnd anhållan eller genom vilket samtycke till betalning av fjärdedelsavgift har återkallats får sökas hos länsrätten genom besvär. Länsrättens behörighet bestäms i enlighet

med inom vilken länsrätts domkrets huvuddelen av den ifrågavarande skogsmarken är belägen. På sökande av ändring tillämpas vad förvaltningsprocesslagen (586/96) stadgar om sökande av ändring i beslut av förvaltningsmyndighet.

Denna lag träder i kraft den _____ 199 .

6.

Lag**om ändring av 1 § renskötellagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 2 mom. renskötellagen av den 14 september 1990 (848/90) som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor kan meddela allmänna begränsande föreskrifter om betesgång för renar

på det skyddsskogsområde som avses i 12 § skogslagen (/), om föreskrifterna är nödvändiga med tanke på syftet med nämnda stadgande.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 22 november 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Antti Kalliomäki*

1.

Lag**om ändring av lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 30 december 1982 om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland (1057/82) 1, 2 och 2 a §§, 3 § 1 mom. samt 4, 4 a, 4 b, 5 och 6 §§, dessa lagrum sådana de lyder i lag av den 8 december 1994 (1125/94), samt *fogas* till lagen nya 1 a och 4 c §§ som följer:

Gällande lydelse

1 §

I Lapplands län och Kuusamo kommun genomförs under 1982—1998 för skogsbruket en områdesplanering och främjas iståndsättning av underproduktiva områden, omfattande främjande av naturlig förnyelse, skogsodling och tryggande av återväxten, enligt denna lag.

I 1 mom. angivna åtgärder finansieras med skogsförbättringspengar som enligt skogsförbättringslagen (140/87) årligen upptas i statsbudgeten. Om finansieringen av arbeten och om stödets maximibelopp som kan beviljas stadgas genom förordningen.

I denna lag avsedd områdesplan kan utarbetas för andra än statens marker, om inte för dem redan tidigare har uppgjorts en områdesplan. Iståndsättningsarbeten får inte utföras på områden som ägs av bolag, samfund eller stiftelse. Vad som stadgas i detta moment tillämpas dock inte på samfällid skogs delägarlag eller på ett samfällt områdes delägarlag som avses i lagen om samfälligheter (758/89) eller på ett bolag, ett andelslag eller på något annat samfund som består av fysiska personer och som har huvudsakligt syfte att bedriva gårds- eller skogsbruk.

De i denna lag avsedda arbetena för *främjande av naturlig förnyelse och skogsodling* skall i första hand inriktas på de objekt som är de fördelaktigaste med hänsyn till virkesproduktionen, likväl med beaktande av förhållandena inom området olika delar och

Föreslagen lydelse

1 §

I Lapplands län och Kuusamo kommun genomförs under 1982—1998 för skogsbruket en områdesplanering och främjas iståndsättning av underproduktiva områden, vilken omfattar främjande av naturlig förnyelse, skogsodling och tryggande av återväxten (*iståndsättningsarbeten*), enligt denna lag.

I 1 mom. angivna åtgärder finansieras *med medel som enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (/)* årligen upptas i statsbudgeten. Om finansieringen av planering och utförande av arbeten och om maximibeloppet av stöd som kan beviljas stadgas genom förordning.

En i denna lag avsedd områdesplan kan utarbetas för andra än statens marker, om inte för dem redan tidigare har uppgjorts en områdesplan. Iståndsättningsarbeten får inte utföras på områden som ägs av bolag, samfund eller stiftelse. Vad som stadgas i detta moment gäller dock inte delägarlag för samfällid skog eller delägarlag för i lagen om samfälligheter (758/89) avsedda samfälligheter eller ett bolag, ett andelslag eller något annat samfund som består av fysiska personer och som har som huvudsyfte att idka gårds- eller skogsbruk. *Över iståndsättningsarbetena uppgörs en plan så som stadgas närmare genom förordning.*

De i denna lag avsedda *iståndsättningsarbetena* skall i första hand inriktas på de objekt som är fördelaktigast med avseende på virkesproduktionen, likväl med beaktande av förhållandena inom området olika delar och miljövårds- och sysselsättningspunk-

Gällande lydelse

miljövårds- och sysselsättningssynpunkterna. *Företagen* skall från ekonomisk och från natur- och miljövårdssynpunkt vara ändamålsenliga och de skall koncentreras så att de kan genomföras på det ekonomiskt fördelaktigaste sättet.

Föreslagen lydelse

terna. *Iståndsättningsarbetena* skall vara ändamålsenliga från ekonomisk och från natur- och miljövårdssynpunkt samt *med tanke på bevarandet av skogarnas biologiska mångfald* och de skall, *om möjligt*, koncentreras så, att de kan genomföras på det sätt som är mest förmånligt i ekonomiskt avseende. *Det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor kan meddela närmare allmänna föreskrifter om de allmänna kraven på arbetena.*

1 a §

Finansiering får inte användas för ett arbete som har föranletts av enligt lagen om enskilda skogar (412/67) konstaterad skövling av skog. Finansiering får inte heller användas för ett arbete eller en åtgärd som åligger markägaren enligt skogsförbättringslagen (140/87) eller motsvarande tidigare lag eller lagen om finansiering av hållbart skogsbruk.

Finansiering enligt denna lag får endast i enlighet med vad som stadgas i denna lag och i en förordning som utfärdats med stöd av den användas för ett arbete som i skogslagen (/) stadgas åligga markägaren.

Finansiering får dessutom inte användas för ett arbete eller en åtgärd som har föranletts av verksamhet vilken konstaterats strida mot skogslagen eller som inte överensstämmer med vad som stadgas i skogslagen eller någon annanstans. När skogscentralen beslutar om finansiering av åtgärder skall den beakta de begränsningar som följer av 9, 29—35, 47—49, 55 och 56 §§ samt 10 kap. naturvårdslagen (/). Genom förordning stadgas om det utlåtandeförfarande som hänför sig till beslutsfattandet.

2 §

Skogsnämnden beslutar inom ramen för de anslag som ställts till dess förfogande om vidtagandet av åtgärder som avses i denna lag. En förutsättning för att medel för *främjande av naturlig förnyelse och skogsodlingsarbete* skall kunna beviljas är att jordägaren ansökt därom.

2 §

Skogscentralen beslutar inom ramen för de anslag som ställts till dess förfogande om vidtagande av åtgärder som avses i denna lag. En förutsättning för att medel för *iståndsättningsarbeten* skall kunna beviljas är att markägaren ansökt därom.

Vad som i denna lag stadgas om markägare kan tillämpas även på dem som innehar en arrenderätt, en nyttjanderätt som baserar sig på testamente, en efterlevande makes besittningsrätt, en sytning eller någon mot-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a §

Skogsnämnden kan återkalla sitt beslut om finansiering av iståndsättningsarbete eller ändra beslutet till den del arbetet inte är utfört, om det är uppenbart att det område som utgör föremål för iståndsättningsarbete kommer att användas så att områdets användning för skogsbruksändamål till väsentliga delar förhindras.

3 §

Jordägaren är skyldig att ombesörja skötseln av ett sådant område på vilket har utförts i denna lag avsett arbete för främjande av naturlig förnyelse eller skogsodling. Om ett sådant område övergår till annan, övergår även skyldigheterna att sköta området på denne.

4 §

Har inom tjugo år från det ett arbete slutförts någon försummelse inträffat med avseende på skötseln av ett område för främjande av naturlig förnyelse eller skogsodling, varvid med skötsel avses plantskogsröjning och gräsbekämpning, och har försummelsen inte avhjälppts inom en av skogsnämnden förelagd tillräckligt lång tid, kan skogsnämnden besluta att de medel som har använts för arbetet helt eller delvis skall återbetalas och att den skyldighet i fråga om skötseln som avses i 3 § 1 mom. skall upphöra.

2 a §

Skogscentralen kan dra in finansieringen eller ändra sitt beslut därom till den del arbetet inte har utförts, om det är uppenbart att det område som är föremål för arbetet kommer att börja användas så att målet för arbetet till väsentliga delar inte uppnås.

3 §

Markägaren är skyldig att i 15 år efter att den för ett projekt beviljade finansieringen betalts i dess helhet dra försorg om skötseln av ett sådant område på vilket har utförts ett i denna lag avsett arbete för främjande av naturlig förnyelse eller skogsodling. Om ett sådant område övergår till någon annan, övergår på denne även skyldigheten att sköta området.

4 §

Har inom 15 år efter att finansieringen betalts i dess helhet någon försummelse inträffat med avseende på skötseln av ett område för främjande av naturlig förnyelse eller skogsodling, varvid med skötsel avses plantskogsröjning och gräsbekämpning, och föreligger risk för att åtgärden med anledning av försummelsen förlorar en avsevärd del av sin betydelse och har försummelsen inte avhjälppts inom en av skogscentralen förelagd tillräckligt lång tid, kan skogscentralen besluta att det stöd som har beviljats för åtgärden skall återbetalas helt eller delvis och att den värdskyldighet som avses i 3 § 1 mom. skall upphöra. Stödet återkrävs hos den som under tiden som ägare har försummat sin värdskyldighet. Om finansieringsmottagaren har försummat nämnda skyldighet kan han åläggas en i 4 c § avsedd påföljd av återkrav av stöd.

Gällande lydelse

4 a §

Har ett område där iståndsättningsarbete har utförts börjat användas så att områdets användning för skogsbruksändamål till väsentliga delar förhindras och har inte *tjugo* år förflutit sedan arbetet slutförts, kan skogsnämnden, efter att ha fått vetskap om saken, bestämma att *de medel som använts för iståndsättningsarbete* helt eller delvis skall återbetalas. Sedan skogsnämnden har fattat här avsett beslut, upphör den i 3 § 1 mom. nämnda skyldigheten att sköta området.

4 b §

Har iståndsättningsarbete till väsentliga delar mist sin betydelse på grund av förödelse i naturen, en skogsbrand som uppstått utan jordägarens vållande eller av någon annan orsak som inte beror på jordägaren eller av skador till följd av åtgärder som behövs för att förhindra skada, och är det inte ändamålsenligt att förnya iståndsättningsarbetet enligt denna lag, kan skogsnämnden på ansökan besluta att den i 3 § 1 mom. nämnda vårdskyldigheten för det område som har utsatts för förödelser skall upphöra.

5 §

I beslut som skogsnämnden har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnäringsnämndens besvärskommitté.

Föreslagen lydelse

4 a §

Har ett område där iståndsättningsarbete har utförts börjat användas på ett sådant sätt att områdets användning för skogsbruksändamål till väsentliga delar förhindras och det inte har *förflutit 15 år efter att finansieringen betalats i dess helhet*, kan skogscentralen, efter att ha fått vetskap om saken, besluta att *det stöd som beviljats för området* skall återbetalas helt eller delvis. Sedan skogscentralen har fattat ett här avsett beslut, upphör den i 3 § 1 mom. nämnda vårdskyldigheten för området. *Stödet återkrävs hos den under vars tid som ägare områdesanvändningen har ändrats.*

4 b §

Har ett iståndsättningsarbete till väsentliga delar förlorat sin betydelse på grund av förödelse i naturen, en skogsbrand som uppstått utan markägarrens vållande eller av någon annan orsak som inte beror på markägaren eller på grund av skador till följd av åtgärder som behövs för att förhindra skada, och är det inte ändamålsenligt att på nytt genomföra iståndsättningsarbetet enligt denna lag, kan skogscentralen på ansökan besluta att den i 3 § 1 mom. nämnda vårdskyldigheten för det område som har utsatts för förödelser *eller åtgärden* skall upphöra.

Går den ekonomiska fördelen av iståndsättningsarbetet förlorad till följd av åtgärder enligt 1 § 2 mom. 2 och 3 punkten lagen om finansiering av hållbart skogsbruk eller till följd av sådana inskränkningar i användningen eller åtgärdsförbud som på grundval av olika lagar skall bestämmas för området, kan skogscentralen på ansökan besluta att vårdskyldigheten för området upphör.

4 c §

Vid indragning och återkrav av stöd som avses i denna lag iakttas vad 28 § lagen om finansiering av hållbart skogsbruk stadgar om indragning och återkrav av stöd samt vad 29 § i nämnda lag stadgar om påföljder av indragning och återkrav av stöd.

5 §

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos länsrätten. Länsrättens behörighet

Gällande lydelse

nämnd.

Vid sökande av ändring skall lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50) iakttas i tillämpliga delar.

6 §

De medel som skall återkrävas får, oberoende av hur länge de varit utestående, indrivnas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61) och utsökas ur den fastighet för vars räkning arbetena har utförts, med samma förmånsrätt som gäller för offentlighetsliga prestationer som avser fastighet.

Föreslagen lydelse

bestäms i enlighet med inom vilken länsrätts domkrets huvuddelen av den ifrågavarande skogsbruksmarken är belägen. På sökande av ändring tillämpas vad förvaltningsprocesslagen (586/96) stadgar om sökande av ändring i beslut av förvaltningsmyndighet.

Om besvärinstansen eller skogscentralen anser det vara behövligt eller om markägaren det yrkar, skall syn förrättas i ärenden som avses i 2 a, 3, 4, 4 a och 4 b §§. Syn förrättas av den synenämnd som avses i 15 § lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/95).

6 §

Finansiering eller andra prestationer som enligt denna lag skall återkrävas eller betalas till staten får utsökas utan hinder av eventuellt ändringssökande så som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61). Besvärinstansen kan dock förbjuda utsökning eller bestämma att en sådan skall avbrytas.

Denna lag träder i kraft den 199 .

När en plan som gäller iståndsättningsarbete har godkänts innan denna lag har stadfästs och publicerats eller om finansieringsbeslutet har givits innan denna lag har trätt i kraft, tillämpas de stadganden som gällt vid denna lags ikraftträdande, utom sådana stadganden som gäller organ och förfarande. Vad som stadgas i 1 § 2 mom., 2 § 3 mom., 4 och 4 a §§, 4 b § 2 mom. och 4 c § i denna lag tillämpas dock också på de fall där man i övrigt tillämpar de stadganden som gällde när denna lag trädde i kraft. Ovan nämnda 4 c § tillämpas dock inte på de fall där finansieringsbeslutet har givits innan denna lag har stadfästs och publicerats.

3.

Lag**om ändring av lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 22 december 1994 om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (1303/94) 41 § 3 mom., sådant det lyder i lag av den 20 juni 1996 (443/96),
ändras 2 § 3 mom. 6 punkten, rubriken för 15 §, 15 § 2 mom., 27 § 2 mom., 28 § 4 mom., 32 § 2 mom., 34 § 1 mom., 40 § 2 mom., rubriken för 41 § och 48 § 2 mom.,
 av dessa lagrum 15 § 2 mom., 27 § 2 mom., 28 § 4 mom., 40 § 2 mom. och 48 § 2 mom. sådana de lyder i nämnda lag av den 20 juni 1996, samt
fogas till lagen en ny 40 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Tillämpningsområde

 Denna lag gäller dessutom tillämpande av rådets förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordning av deras verksamheter dels inbördes och dels med Europeiska investeringsbanken och andra finansieringsorgan samt genomförande av Europeiska gemenskapens kompletterande lagstiftning till den del den gäller

6) beskogning av åker och skogsförbättringsarbeten,

6) beskogning av åker och *andra skogsbruksåtgärder*,

15 §

Stöd för beskogning och skogsförbättring

 För skogsförbättringsarbeten gäller vad som stadgas i skogsförbättringslagen (140/87) och lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland (1057/82), om inte något annat följer av denna lag. Statsrådet beslutar om maximibeloppen för stödet till åkerbeskogning och om de allmänna villkoren för stödet. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare anvisningar om verkställandet av stödssystemet efter att ha hört miljöministeriet.

15 §

Stöd för beskogning av åker och andra skogsbruksåtgärder

 För beskogning av åker och *andra skogsbruksåtgärder* gäller vad som stadgas i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (/), lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland (1057/82) och lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering (/), om inte något annat följer av denna lag. Statsrådet beslutar dock om maximibeloppen av *bidraget för underhåll av beskogad åker och kompensationen*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

för inkomstbortfall i samband med åkerbeskogning samt om de allmänna villkoren för stödet. Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare anvisningar om verkställandet av stödsystemet efter att ha hört miljöministeriet.

27 §

Stödtagare

I samband med stöd för skogsförbättring, nyskiften och vatten- och avloppsprojekt gäller dock för stödtagarna vad som stadgas i skogsförbättringslagen, lagen om stöd för nyskiften och lagen om understödjande av samhällenas vatten- och avloppsåtgärder.

I samband med stöd för *skogsbruksåtgärder*, nyskiften samt vatten- och avloppsprojekt gäller dock för stödtagarna vad som stadgas i *lagen om finansiering av hållbart skogsbruk*, *lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering*, lagen om stöd för nyskiften och lagen om understödjande av samhällenas vatten- och avloppsåtgärder.

28 §

Stöden och målet för dem

För nyskiften, samhällenas vatten- och avloppsåtgärder och skogsförbättringsprojekt gäller vad som stadgas i lagen om stöd för nyskiften, lagen om understödjande av samhällenas vatten- och avloppsåtgärder och skogsförbättringslagen om inte något annat följer av denna lag. Projektet som stöds skall dock uppfylla förutsättningarna för stöd enligt stadgandena i denna lag.

För nyskiften, samhällenas vatten- och avloppsåtgärder och *skogsbruksåtgärder* gäller vad som stadgas i lagen om stöd för nyskiften, lagen om understödjande av samhällenas vatten- och avloppsåtgärder, *lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering*, om inte något annat följer av denna lag. Projektet som stöds skall dock uppfylla villkoren för stöd även enligt stadgandena i denna lag.

32 §

Verkställighetsansvar

Statsrådet kan besluta att för uppgifter enligt denna lag, i fråga om ärenden som hör till handels- och industriministeriets förvaltningsområde på framställning av ministeriet i fråga bistånd skall ges av länsstyrelserna,

Statsrådet kan besluta att för uppgifter enligt denna lag, i fråga om ärenden som hör till handels- och industriministeriets förvaltningsområde på framställning av ministeriet i fråga, bistånd skall ges av länsstyrelserna,

Gällande lydelse

vatten- och miljödistrikten, arbetskraftsdistriktsbyråerna, distriktsbyråerna för handels- och industriministeriets företagstjänst, skogs nämnderna samt även av andra kommunala myndigheter än jordbruksmyndigheterna samt av KERA Ab och rådgivningsorganisationer i branschen. Jord- och skogsbruksministeriet beslutar när kontrollcentralen för växtproduktion, veterinär- och livsmedelsanstalten och andra anstalter som lyder under jord- och skogsbruksministeriet kan anlitas för motsvarande uppgifter. Den som utför uppgifter enligt denna lag handlar under tjänsteansvar.

34 §

Övervakning som gäller samtliga stöd

Utöver vad 33 § stadgar har jord- och skogsbruksministeriet och landsbygdsnäringssdistrikten samt i fråga om stöd för beskogning och skogsförbättring skogsnämnderna samt beträffande stöd enligt 14 § i de fall varom stadgas genom förordning även vatten- och miljödistrikten rätt att härtill låta bemyndigade personer utan förhandsmeddelanden utföra inspektioner i anknytning till att stöd beviljas, utbetalas och används. Stödtagaren är skyldig att utan ersättning framlägga för dem alla behövliga räkenskapshandlingar och annat material samt även i övrigt bistå vid inspektionen. De ovan nämnda personerna har även rätt att inspektera stödtagarens husdjursbyggnader, odlingar, produktions- och förädlingsanläggningar, lager, försäljnings- och marknadsföringsutrymmen samt övriga omständigheter som är en förutsättning för att stöd skall beviljas och betalas. Övervakningen kan gälla såväl den egentliga stödtagaren som den som förmedlar stödet.

Föreslagen lydelse

vatten- och miljödistrikten, arbetskraftsdistriktsbyråerna, distriktsbyråerna för handels- och industriministeriets företagstjänst, *skogscentralerna* samt även av andra kommunala myndigheter än jordbruksmyndigheterna samt av Kera Ab och rådgivningsorganisationer i branschen. Jord- och skogsbruksministeriet beslutar när kontrollcentralen för växtproduktion, anstalten för veterinärmedicin och livsmedel och andra anstalter som lyder under jord- och skogsbruksministeriet kan anlitas för motsvarande uppgifter. Den som utför uppgifter enligt denna lag handlar under tjänsteansvar.

34 §

Övervakning som gäller samtliga stöd

Utöver vad 33 § stadgar har jord- och skogsbruksministeriet och landsbygdsnäringssdistrikten samt i fråga om stöd för *åkerbeskogning och andra skogsbruksätgärder skogscentralerna* samt beträffande stöd enligt 14 § i de fall varom stadgas genom förordning även vatten- och miljödistrikten rätt att låta bemyndigade personer utan förhandsmeddelanden utföra inspektioner i anknytning till att stöd beviljas, utbetalas och används. Stödtagaren är skyldig att utan ersättning framlägga för dem alla behövliga räkenskapshandlingar och annat material samt att även i övrigt bistå vid inspektionen. De ovan nämnda personerna har även rätt att inspektera stödtagarens husdjursbyggnader, odlingar, produktions- och förädlingsanläggningar, lager, försäljnings- och marknadsföringslokaler samt övriga omständigheter som är en förutsättning för att stöd skall beviljas och betalas. Övervakningen kan gälla såväl den egentliga stödtagaren som den som förmedlar stödet.

40 §

Indragning och återkrav av annat åker-, skogs- eller husdjursbaserat stöd

Miljöstöd för jordbruket kan dock indras eller ett betalt bidrag återkrävas med iakttagande av 7 § lagen om förfarandet vid sköt-

Miljöstöd för jordbruket kan dock indras och ett utbetalt stöd återkrävas även med iakttagande av 7 § lagen om förfarandet vid

Gällande lydelse

seln av stöduppgifter ifråga om landsbygdsnäringsar. Nämnda lagrum tillämpas dessutom på stöd enligt 15 och 16 §§ om inte något annat stadgas i lagstiftningen om dessa stöd.

Föreslagen lydelse

skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringsar. Nämnda lagrum tillämpas dessutom på stöd enligt 16 §, om inte något annat stadgas i lagstiftningen om detta stöd, samt på bidrag för underhåll av beskogad åker och på kompensation för inkomstbortfall i samband med åkerbeskogning.

40 a §

Indragning och återkrav av stöd för skogsbruksåtgärder

I stället för 41—43 §§ iakttas vid indragning och återkrav av stöd för skogsbruksåtgärder samt vid tvångsindrivning av stöd som skall återkrävas vad lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland stadgar om indragning och återkrav av finansiering, påföljder av indragning och återkrav av finansiering och tvångsindrivning. Vidare iakttas lagen om fastighetsamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering.

41 §

Indragning och återkrav av annat stöd än stöd enligt 39 och 40 §§

För skogsförbättringsarbeten tillämpas dock inte 2 mom. 2 och 3 punkten. I stället för dem tillämpas 36—39 §§ skogsförbättringslagen.

41 §

Indragning och återkrav av annat stöd än stöd enligt 39, 40 och 40 a §§

(3 mom. upphävs)

48 §

Ändringsökande

På rätten att söka ändring i avgöranden som gäller stöd enligt 15, 16 och 26 §§ tillämpas vad som stadgas i fråga om skogsförbättringsarbeten i skogsförbättringslagen och lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland, i fråga om förtidspensioner i lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/94), i fråga om nys-

På rätten att söka ändring i avgöranden som gäller stöd enligt 15, 16 och 26 §§ tillämpas vad som stadgas i fråga om skogsbruksåtgärder i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk, lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland och lagen om fastighetsamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogs-

Gällande lydelse

kifte i lagen om stöd för nyskiften och i fråga om vatten- och avloppsåtgärder i lagen om understödjande av samhällenas vatten- och avloppsåtgärder eller i motsvarande nya lag. I övrigt skall ändring i beslut enligt denna lag sökas så som stadgas beträffande sökande av ändring i beslut som fattas enligt landsbygdsnäringslagen. Ändring får dock inte sökas i ett sådant avgörande om beviljande av stöd i fråga om vilket Europeiska gemenskapens organ på ett för den enskilda stödtagaren bindande sätt avgör stödets belopp och villkor i samband med godkännandet av ett projekt eller ett program. I beslut inom handels- och industriministeriets förvaltningsområde som gäller stöd enligt 19 § får ändring sökas enligt vad lagen om företagsstöd (1136/93) stadgar om ändringssökande.

Föreslagen lydelse

bruksfinansiering, i fråga om förtidspensioner i lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/94), i fråga om nyskiften i lagen om stöd för nyskiften och i fråga om vatten- och avloppsåtgärder i lagen om understödjande av samhällenas vatten- och avloppsåtgärder eller i motsvarande nya lag. I övrigt skall ändring i avgöranden enligt denna lag sökas så som stadgas beträffande sökande av ändring i beslut som fattas enligt landsbygdsnäringslagen. Ändring får dock inte sökas i ett sådant avgörande om beviljande av stöd i fråga om vilket Europeiska gemenskapens organ på ett för den enskilda stödtagaren bindande sätt avgör stödets belopp och villkor i samband med godkännandet av ett projekt eller ett program. I beslut inom handels- och industriministeriets förvaltningsområde som gäller stöd enligt 19 § får ändring sökas enligt vad lagen om företagsstöd (1136/93) stadgar om sökande av ändring.

Denna lag träder i kraft den 199 .

På sådana skogsbruksåtgärder enligt skogsförbättringslagen (140/87) som baserar sig på ett programdokument som gäller Finland och avses i rådets förordning (E-EG) nr 2080/92 om gemenskapsordning för stöd till skogsbruksåtgärder inom jordbruket, ett programdokument som gäller mål 5 b enligt artikel 1 i rådets förordning (E-EG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordning av deras verksamheter dels inbördes och dels med Europeiska investeringsbanken och andra finansieringsorgan och ett programdokument som gäller mål 6 enligt artiklarna 1 och 4 i protokoll nr 6 till fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen, vilka programdokument Europeiska gemenskapernas kommission har godkänt före denna lags ikraftträdande, tillämpas i stället för stadgandena i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk de stadganden om grunderna för bestämmande av stöd som ingår i skogsförbättringslagen och skogsförbättringsförordningen (437/87) och som gäller vid denna lags ikraftträdande. När lagen om istandsättning av underproduktiva skogar i Lappland tillämpas, tillämpas de stadganden om grunderna för bestämmande av stöd som ingår i nämnda lag och i den förordning

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*(211/95) som givits med stöd av den vilka
är i kraft vid denna lags ikraftträdande.*

4.

Lag**om ändring av 11 § lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 11 § lagen den 8 februari 1991 om bekämpning av insekt- och svampskador i skog
(263/91) som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §

Ändringssökande

Ändring i skogsnämndens beslut med stöd av 9 § 1 mom. får sökas genom besvär hos jord- och skogsbruksministeriet enligt lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50). Då de åtgärder som skogsnämnden har föreskrivit inte tål uppskov, kan nämnden bestämma att ett överklagat beslut skall iaktas trots att ändring har sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

I jord- och skogsbruksministeriets beslut med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen enligt lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden. I ett beslut som ministeriet har fattat med stöd av 6 § 1 mom. kan det föreskrivas att beslutet skall iaktas trots att ändring har sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Ändring i beslut som *skogscentralen* har givit med stöd av 9 § 1 mom. får sökas genom besvär hos *länsrätten*. *Länsrättens behörighet bestäms i enlighet med inom vilken länsrätts domkrets huvuddelen av det ifrågasvarande området är beläget. På sökande av ändring tillämpas vad förvaltningsprocesslagen (586/96) stadgar om sökande av ändring i beslut av förvaltningsmyndighet.* Då de åtgärder som *skogscentralen* har föreskrivit inte tål uppskov, kan *skogscentralen* bestämma att ett överklagat beslut skall iaktas trots att ändring har sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

I ett beslut som det ministerium som är behörigt i skogsbruksfrågor har fattat med stöd av 6 § 1 mom. kan föreskrivas att beslutet skall iaktas trots att ändring har sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den _____ *199 .*

5.

Lag**om ändring av 9 § lagen om skogsvårdsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 9 § 2 mom. lagen den 17 november 1950 om skogsvårdsföreningar (558/50), sådant det lyder i lag av den 8 februari 1991 (271/91), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Ändring i skogsnämndens beslut, som har meddelats med anledning av en i 1 mom. nämnd anhållan eller genom vilket samtycke till betalning av en fjärdedels avgift har återkallats, får sökas hos jord- och skogsbruksministeriet inom trettio dagar från delfäendet.

Ändring i beslut som *skogscentralen* har meddelat med anledning av en i 1 mom. nämnd anhållan eller genom vilket samtycke till betalning av fjärdedelsavgift har återkallats får sökas hos *länsrätten* genom besvär. *Länsrättens behörighet bestäms i enlighet med inom vilken länsrätts domkrets huvuddelen av den ifrågavarande skogsmarken är belägen. På sökande av ändring tillämpas vad förvaltningsprocesslagen (586/96) stadgar om sökande av ändring i beslut av förvaltningsmyndighet.*

Denna lag träder i kraft den _____ 199 .

6.

Lag**om ändring av 1 § renskötsellagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 § 2 mom. renskötsellagen av den 14 september 1990 (848/90) som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

 Angående statsrådets rätt att utfärda in-
 skränkande bestämmelser om renbete inom
 ett skyddsskogsområde stadgas i 2 § 2 mom.
 lagen om skyddsskogar (196/22).

 Det ministerium som är behörigt i skogs-
 bruksfrågor kan meddela allmänna begrän-
 sande föreskrifter om betesgång för renar
 på det skyddsskogsområde som avses i 12 §
 skogslagen (/), om föreskrifterna är nöd-
 vändiga med tanke på syftet med nämnda
 stadgande.

 Denna lag träder i kraft den 199 .

.I.6. Boazodoalloláhka

Boazodoallolága (848/90) 1 §:a 2 momeantta mielde stáhtarádi vooigatvuodas addit ráddjejeaddji mearrádusaid bohccuid guodoheamis suodjevuovdeguovllus áсахuvvo suodjevuvddiin addon lága (196/22) 2 §:a 2 momeanttas. Suodjevuvddiin addon lága 2 §:a 2 momeanttas (267/9) fas áсахuvvo, ahte eana-ja meahccedoalloministeriija sáhtta addit ráddjejeaddji mearrádusaid bohccuid guodoheamis suodjevuovdeguovllus, juos mearrádušat leat vealtameahttumat lága 1 §:s máinnašuvvon ulbmila juksama dihte. Dákkár mearrádušat eai leat dán rádjai addon. Evttohuovvon vuovdeláhka gomihivččii suodjevuovdelága. Dan 4 logus livčče njuolggadusat, mat vástidivčče guovddáš vuodđojurdagiid dáfus suodjevuovdelága njuolggadusaid. Suodjevuovdeguovllus áсахuvvošii evttohuovvon vuovdelága 12 §:s. Boahtteáiggisge livččii dárbblaš seailuhit láhkaásaheamis njuolggadusa, mii addá vuovdedoalloáššiin doaibmaválddalaš ministerijai vejolašvuoda addit juos dárbu almmolaš ráddjejeaddji mearrádusaid bohccuid guodoheamis suodjevuovdeguovllus. Dákkár fápmudusnjuolggadus heivešii boazodoalloláhkii vuohkkasabbot go vuovdeláhkii. Boazodoallolága 1 §:a 2 momeanta evttohuovvo danin rievdaduvvot nu, ahte dat vástidivččii vuodđojurdagiid dáfus suodjevuovdelága 2 §:a 2 momeantta, mii gomihuvvo.

.Oassi bajilčállagis 6. ášahanortnet

Ráddehushámi 14 §:a 3 momeanttas áсахuvvo, ahte sámiin eamiálbmogin lea vooigatvuolta bajás doallat ja ovddidit iežas kultuvrra. Ráddehusa evttohusa vuodustallamiid mielde njuolggadus dorvvasta sámekultuvrii gullelaš sámiid árbevirolaš ealáhusaid, nugo boazodoalu. Nuppe dáfus ráddehushámi 14 a §:a 1 momeantta mielde vástu earret eará luonddus ja dan mánggahámatvuodas sihke birrasis gullá buohkaide. Evttohuovvon vuovdelága 12 §:a ulbmilin lea vuovderájá njiedjama eastin. Suodjevuovdeguovllus vuovddi galggašii dikšut ja geavahit nu, ahte ii doaibmabijuin dagahuvvo vuovderájá njiedjan. Nu ahte vuovdečuollamat čadahuvvošedje nu, ahte čuvvojuvvošii erenomáš várrugasvuolta. Ekologalaš sivat leat váikkuhan njuolggadusa evttoheapmái. Evttohuovvon vuovdelága vuodustallamiin máinnašuvvo, ahte dat njuolggadus bealistis sihkarastašii sámiid ruovttuguovllus eavttuid sámiid kultuvrra ja árbevirolaš ealáhusaid bajás doallamii ja ovddideapmái. Boazodoallolága rievdadeamis evttohuovvon lága mielde vejolašvuolta addit almmolaš ráddjejeaddji mearrádusaid bohccuid guodoheamis suodjevuovdeguovllus lea ráddjejuvvon dušše dakkár dilálašvuhtii, ahte mearrádušat leat vealtameahttumat evttohuovvon vuovdelága 12 §:a ulbmila juksama dihte. Ovdalis máinnašuvvon vuodustallamiin boazodoallolága rievdadeamis evttohuovvon lága sáhtášii ášahit dábalaš láhkaásahanortnegis.

Riikkavulošvooigatvuodaid ja politihkalaš vooigatvuodaid guoski riikkaidgaskasaš oktasašsoahpamuša 27 artikla mielde earret eará álbmotlaš ja gielalaš vehádagaide gullelaš olbmuin ii oaččo gielidit vooigatvuoda ovttas eará joavkku lahtuiguin návddašit iežas kultuvrras. Alimus hálddahusriekti lea maŋimus ággiid čovdosiin tulkon dán artikla nu, ahte artikla oaivvildan kultur-doaba gokčá maiddái boazodoalu, "mii lea sámekultuvrra dehaláš oassi". Evttohuovvon njuolggadusa váldimis boazodoalloláhkii sáhtta goittotge dáid osiin vuodustallat ovdalis máinnašuvvon áššiin, eandalitge dainna, ahte njuolggadus dahká vejolažžan dušše dakkár almmolaš ráddjejeaddji mearrádusaid addima, mat leat vealtameahttumat evttohuovvon vuovdelága 12 §:a ulbmila juksama dihte.

Láhka**boazodoallolága 1 §:a rievdadeamis**

Riikkabeivviid mearrádusa mielde *rievdaduvvo* čakčamánu 14. beaivve 1990 addon boazodoallolága (848/90) 1 §:a 2 momeanta čuovvovaččat:

1 §

Lága muddehanviidodat

Vuovdedoalloáššiin doaibmaválddálaš ministeriija sáhtá addit almmolaš ráddjejeaddji mearrádusaid bohccuid guodoheamis vuovdelága (/) 12 §:s oaivvilduvvon suodjevuovdeguovllus, juos mearrádusat leat vealtameahttumat máinnašuvvon njuolggadusa ulbmila juksama dihte.

Dát láchka bohtá fápmui beaivve
mánus 199 . _____

Helssegis 22 beaivve mánus 1996

Dásseválldi Presideanta

MARTTI AHTISAARI

Ministtar Antti Kalliomäki

Láhka**boazodoallolága 1 §:a rievdadeamis**

Riikkabeivviid mearrádusa mielde *rievdaduvvo* čakčamánu 14. beaivve 1990 addon boazodoallolága (848/90) 1 §:a 2 momeanta čuovvovaččat:

Fámus orru láhka

Evttohus

1 §

Lága muddehanviidodat

Stáhtaráđi vuoigatvuodas addit ráddjejeaddji mearrádusaid bohccuid guođoheamis suodjevuovdeguovllus lea ášahuvvon suodjevuvddiin addon lága (196/22) 2 §:a 2 momeanttas.

Vuovdedoalloáššiin doaibmaválddálaš ministeriija sáhtta addit almmolaš ráddjejeaddji mearrádusaid bohccuid guođoheamis vuovdelága (1) 12 §:s oaiuvilduvvon suodjevuovdeguovllus, juos mearrádusat leat vealtameahtumat máinnašuvvon njuolggadusa ulbmila juksama dihte.

*Dát láhka boahtá fápmui
beaivve mánu 199 .*

